

РЕШЕНИЕ

№ 4830

гр. София, 10.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 20.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10848** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Настоящото административно дело е образувано по жалба на [фирма], [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221018003916-091-001/02.04.2020г., издаден от началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – Р. Г. Я., възложил ревизията и Т. Д. И. на длъжност главен инспектор по приходите – р-л на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, с който в тежест на търговското дружество, са установени допълнителни задължения за Данък върху добавената стойност за периода от 18.07.2016 г. до 31.05.2018 г., в общ размер от 234 292,49лв. и са начислени съответните лихви.

Жалбоподателят [фирма] обжалва издадения ревизионен акт като незаконосъобразен, като счита че е издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се в жалбата, че органът по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства, по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика, което от своя страна е довело до незаконосъобразно определяне на публични задължения за данъчнозадълженото лице. По всички твърдения се излагат подробни съображения с цитиране на практика на съда на Европейски съюз. Иска се отмяна на ревизионния акт и присъждане на разноските по делото.

Жалбоподателя, след като е получил ревизионен акт №

P-22221018003916-091-001/02.04.2020г. на 15.04.2019г., на 25.04.2019г. го е обжалвал пред Директора на „ОДОП“ С., който в 14 дневния срок не се е произнесъл с Решение, с оглед на което е подадена процесната жалба до съда. В срока на произнасяне и изпращане на преписката, ведно със жалбата срещу обжалвания РА и мълчаливото му потвърждаване, Директорът на „ОДОП“ С. е издал решение №1354/07.08.2019г., с което е отменил Ревизионен акт № P-22221018003916-091-001/02.04.2020г. издаден от началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – Р. Г. Я., възложил ревизията и Т. Д. И. на длъжност главен инспектор по приходите – р-л на ревизията, в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди 01.09.2016г. – 30.04.2017г., ведно със съответните лихви. Отделно с решението е изменил обжалвания РА в частта по определени резултати по ЗДДС, като е уважил жалбата му и в тази част и е определил за внасяне, декларираните от жалбоподателя суми по ДДС, и лихви за незаконосъобразно упражнено право на приспадане на данъчен кредит, а именно:

- за данъчен период 18.07.-31.07.2016г. вместо ДДС за внасяне в размер на 10 394,75 лева и лихви в размер на 2 666,99 лева е определено ДДС за внасяне в размер на 394,75 лева и лихви в размер на 179,52 лева;

- за данъчен период 01.08.-31.08.2016г. вместо ДДС за внасяне в размер на 28 745,35 лева и лихви в размер на 7 409,80 лева е определено ДДС за внасяне в размер на 64,56 лева и лихви в размер на 89,09 лева;

- за данъчен период 01.05.-31.05.2017г. вместо ДДС за внасяне в размер на 18 227,99 лева и лихви в размер на 3513,23 лева е определено ДДС за внасяне в размер на 6 915,19 лева и лихви в размер на 195,85 лева;

- за данъчен период 01.07.-31.07.2017г. вместо ДДС за внасяне в размер на 973,36 лева и лихви в размер на 504,54 лева е определено ДДС за внасяне в размер на 140,03 лева и лихви в размер на 366,57 лева;

А в останалата част Ревизионният акт е потвърден.

В съдебно заседание за жалбоподателя, не се явява представител, нито пълномощник. Ответникът – директор на Дирекция "ОДОП"– С. се представлява от юриконсулт С., която моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна, касаеща изменената и потвърдената част на РА с решение №1354/07.08.2019г. на Директора на „ОДОП“ [населено място] и претендира разноски.

Пред съда са приети доказателствата по ревизионната преписка, като допълнителни доказателства не бяха ангажирани.

Административен съд София-град, Трето отделение, 75 – състав, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните, извърши длъжната проверка на оспорения РА по реда на чл.160, ал.2 от ДОПК и съобрази разпоредбите на закона, от фактическа и правна страна прие следното:

По допустимостта на оспорването съдът приема следното:

Процесният Ревизионен акт (РА) № P-22221018003916-091-001/02.04.2019г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- С. : Р. Я. - възложил ревизията, и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, е мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, като решение не е постановено и след подаването на жалбата до съда.

Последната жалбата е подадена на 31.07.2019г., като жалбата срещу РА по

административен ред е подадена на 25.04.2019г. Съобразно тази дата, срокът по чл.155, ал.1 ДОПК е изтекъл на 02.07.2019г. за произнасяне от решаващия орган, с оглед на което от 03.07.2019г. е започнал да тече срокът за оспорване пред съда на мълчаливо потвърдения РА, който срок - 30 дневен от изтичането на срока за произнасяне, в случая е спазен. Предвид на последното, жалбата по делото е процесуално допустима.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и процесуалните правила, съдът приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221018003916-020-001/09.07.2018г., изменяна със Заповеди Р-22221018003916-020-002/23.10.2018 г., Р-22221018003916-020-003/21.11.2018 г. на началник сектор в ТД на НАП – С., е възложено извършването на ревизия на търговското дружество [фирма], с предметен обхват – установяване на задължения за ДДС за данъчен период м. 18.07. 2016 г. до 31.05.2018г.

За констатираното в хода на контролно-ревизионното производство е издаден Ревизионен доклад № Р-22221018003916-092-001/23.01.2019 г., който е връчен електронно на 06.02.2019 г. Срещу ревизионния доклад от дружеството е подадено възражение в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №53-00-2533#11/19.03.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. чрез Р. И. - управител след издадено Уведомление № Р-22221018003916-РУС-001/18.02.2019 г., с което срокът за подаване на възражение и представяне на доказателства е продължен до 20.03.2019 г. Издателите на доклада са предложили на задълженото лице да се определи данък за внасяне в размер на 230944.54 лв. ведно с начислени лихви за просрочие. Установени са основания за непризнаване на правото на данъчен кредит на основание чл.68 и чл.69 от ЗДДС във връзка с липса на доставка по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС. Резултатите от ревизията са обобщени в съставен РД № Р-22221018003916-020-001/09.07.2018 г., като въз основа на съдържащите се в него фактически констатации е издаден процесният РА № Р-22221018003916-091-001/02.04.2019г., цифрово подписан от началник сектор и главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., с който, в тежест на ревизираното дружество [фирма], са установени допълнителни задължения за ДДС в данъчен период м. 07. 2016г. до м.05.2018г. в общ размер на 234 292,49 лв.

С РА са определени резултати за ревизираните периоди – ДДС за внасяне в размер на 188 677,37 лв. и съответните лихви в размер на 48 259,09 лв., при деклариран резултат – ДДС за внасяне в размер на 2 647,46 лв. и внесени от дружеството лихви в размер на 2,46 лв.

С оглед събиране на доказателства и установяване на факти от значение за определяне на резултатите за ревизираните данъчни периоди, на дружеството са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/. В отговор са представени документи и писмени обяснения. За преглед на първичните счетоводни документи и записвания е посетен офисът на дружеството, обслужващо счетоводно ревизирания субект, за което е съставен протокол №1273651/20.12.2018 г. Установено е, че през ревизирания период [фирма] е извършвало дейност по реализиране на инвестиционни проекти за сгради.

При оспорването по административен ред, директора на „ОДОП“ не се е произнесъл в срок, поради което РА се явява мълчаливо потвърден. С оглед на това жалбоподателя е подал жалба до съда, след което е издадено Решение № 91354/07.08.2019г. на директора на Дирекция "ОДОП" С., с което ревизионния акт е отменен в частта

относно установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди 01.09.2016г. – 30.04.2017г., ведно със съответните лихви, изменено в частта по определени резултати по ЗДДС, а именно: - за данъчен период 18.07.-31.07.2016г. вместо ДДС за внасяне в размер на 10 394,75 лева и лихви в размер на 2 666,99 лева е определено ДДС за внасяне в размер на 394,75 лева и лихви в размер на 179,52 лева; - за данъчен период 01.08.-31.08.2016г. вместо ДДС за внасяне в размер на 28 745,35 лева и лихви в размер на 7 409,80 лева е определено ДДС за внасяне в размер на 64,56 лева и лихви в размер на 89,09 лева; - за данъчен период 01.05.-31.05.2017г. вместо ДДС за внасяне в размер на 18 227,99 лева и лихви в размер на 3513,23 лева е определено ДДС за внасяне в размер на 6 915,19 лева и лихви в размер на 195,85 лева; - за данъчен период 01.07.-31.07.2017г. вместо ДДС за внасяне в размер на 973,36 лева и лихви в размер на 504,54 лева е определено ДДС за внасяне в размер на 140,03 лева и лихви в размер на 366,57 лева, а в останалата част Ревизионният акт е потвърден.

Установено е, че през ревизирия период дружеството [фирма] е извършвало дейност по реализиране на инвестиционни проекти за сгради.

В хода на ревизията, са установени от проверяващите основания за непризнаване на данъчен кредит на основание чл.68 и чл.69 от ЗДДС във връзка с липса на доставка по смисъла на чл.6-9 от ЗДДС. Прегледани са първичните счетоводни документи и записвания на дружеството, документи представени от ревизираното лице, съпоставени са данните от оборотните ведомости и от отчетните регистри по ЗДДС, извършени са справки в информационната система на НАП и АВ – Търговски регистър, извършени са насрещни проверки и анализ на воденето от дружеството счетоводство. След преценка на събраните в хода на ревизионното производство доказателства, проверяващите са достигнали до извода, че ревизираното лице следва да внесе ДДС в размер на 188 677,37 лв. и съответните лихви в размер на 48 259,09 лв., при деклариран резултат – ДДС за внасяне в размер на 2 647,46 и внесени от дружеството лихви в размер на 2,46 лева. За да стигнат до този краен акт са ревизиращите са извършили насрещни проверки на доставчици на ревизирия субект, в хода на които са връчени ИПДПОЗЛ.

Съдът формира извод, че РА е издаден от компетентен орган при спазването на изискванията за съдържание и форма, като не са допуснати нарушения на процесуалните правила или процесуалните способности за събиране на доказателства. Тъй като доказателствата са събрани в допустимо производство и по предвидения ред, то същите, установяващи положителни факти, следва да бъдат оценени и обсъдени като доказателства пред съда.

По материалната законосъобразност на РА съдът приема следното:

В настоящето производство предмет на разглеждане е само потвърдената част на РА и изменената част, касаеща лихвите върху неправомерно ползвания данъчен кредит установен в ревизионното производство. Останалата част от РА е отменен с Решение 1354/07.08.2019г. на Директора на „ОДОП“ [населено място] /Решението/, а с изменената част в Решението е определен ДДС до размера на декларирания от жалбоподателя, поради което, съгласно чл.156, ал.3 от ДОПК, РА в тези му части не следва да се разглежда от настоящата съдебна инстанция.

В частта на РА, която е предмет на разглеждане пред настоящия съд, са начислени лихви за незаконно упражнено право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

По време на ревизионното производство от дружествата не са ангажирани никакви доказателства за реално развили се действия и намерения за осъществяване на сделки с ревизираното дружество. Не са представени доказателства за наличие на стоки и материали, заведени в счетоводствата им. Няма такива за проведена между страните кореспонденция, включително заявяване на стоките, както и други документи, удостоверяващи фактически развили се търговски взаимоотношения. Тъй като към всяка от фактурите е издадено кредитно известие за пълната стойност през периода, следващ този на издаването им, на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, с РА са начислени лихви за неправомерно ползвания данъчен кредит от датата на подаване на справка-декларация, в която е включена фактурата, до датата на подаване на справка-декларация, в която е отразено кредитното известие.

Предмет на спорните фактури са материали съгласно опис. Нито в хода на ревизионното производство, нито с възражението са ангажирани описи към фактурите. Така съставените фактурите не отговарят на изискванията на чл. 114, т. 9 от ЗДДС – липсва посочване на количеството и вида на стоката. Към тези фактури, в периода, следващ този на издаването им, са съставени кредитни известия, включени в дневниците за покупки на ревизирувания субект.

Във връзка с горното правилно органът по приходите е приел, че фактурите са издадени и в нарушение на чл. 113, ал. 1 от ЗДДС, въвеждаща задължение за издаване на фактура за извършена облагаема доставка на стока или услуга, или при получаване на авансово плащане. Съгласно чл.6, ал. 1 от ЗДДС, доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. В случая е установено и не е предмет на спора, че такова прехвърляне не е извършено, като в подкрепа на това са и издадените през следващия данъчен период кредитни известия към всяка една фактура. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по така издадените фактури не е налице право на приспадане на данъчен кредит. Тъй като неправомерно ползваният данъчен кредит е коригиран от дружеството в последващи данъчни периоди - чрез включването на кредитни известия в дневниците за покупки, с което щетата за фиска е отстранена, ревизиращите правилно са начислили лихви за неправомерно ползвания данъчен кредит от датата на подаване на справка-декларация, в която е включена съответната фактура, до датата на подаване на справка-декларация, в която е отразено кредитното известие към нея, позовавайки се на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ. Идентична е фактическата обстановка в частта на РА, в която са начислени лихви за неправомерно приспадат данъчен кредит по издадени от [фирма] и [фирма] фактури, за които през следващ данъчен период са отразени получени кредитни известия, и по изложените по-горе съображения същият следва да бъде потвърден. Органите по приходите правилно и законосъобразно са определили лихви за незаконнообразно упражнено право на приспадане на данъчен кредит през данъчни периоди м. 06.2017 г. в размер на 456,51 лева и от м. 08.2017 г. до м. 05.2018 г. - в общ размер 5169,95 лева.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че жалбата на дружеството е неоснователна и следва да се отхвърли като такава, а оспорването следва да бъде потвърдено в частта на РА, предмет на разглеждане по делото като законосъобразен.

Съобразно този изход на процеса в полза на ответната страна следва да се присъдят

разноските за юрисконсултско възнаграждение по делото, на основание чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 508,30 лв. /съгл. чл.8, ал.1 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения в ред. му към 20.07.2020г., ДВ бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г. /

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22221018003916-091-001/02.04.2020г., издаден от началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – Р. Г. Я., възложил ревизията и Т. Д. И. на длъжност главен инспектор по приходите – р-л на ревизията, в частта, в която с Решение №1354/07.08.2019г. на Директорът на „ОДОП“ С. е изменен обжалвания РА и са определени лихви за незаконосъобразно упражнено право на приспадане на данъчен кредит, както следва:

- за данъчен период 18.07.-31.07.2016г. вместо лихви в размер на 2 666,99 лева е определено лихви в размер на 179,52 лева;

- за данъчен период 01.08.-31.08.2016г. вместо лихви в размер на 7 409,80 лева е определено лихви в размер на 89,09 лева;

- за данъчен период 01.05.-31.05.2017г. вместо лихви в размер на 3513,23 лева е определено лихви в размер на 195,85 лева;

- за данъчен период 01.07.-31.07.2017г. вместо лихви в размер на 504,54 лева е определено лихви в размер на 366,57 лева; и е потвърден РА в останалата му част за определените лихви за незаконосъобразно упражнено право на приспадане на данъчен кредит през данъчни периоди м. 06.2017 г. в размер на 456,51 лева и от м. 08.2017 г. до м. 05.2018 г. - в общ размер 5169,95 лева.

ОСЪЖДА [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на НАП, направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 508,30 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба от страните или протестирано с касационен протест от прокурора пред Върховен Административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: